

FLĂCĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3276

4 pagini 20 bani

Miercuri, 16 februarie 1955.

0 aniversare glorioasă

Astăzi se împlinesc 22 ani de la luptele muncitorești din februarie 1933 prin care clasa muncitoare, organizată și condusă de Partidul Comunist din România, a înscris o pagină de glorie nepieritoare în istoria îndelungatelor lupte ale poporului român, împotriva asupritorilor din țară și de peste hotare.

Luptele celerștilor și petroliștilor din februarie 1933 sînt o manifestare vie a revoltei și nemulțumirilor de care au fost cuprinse masele muncitoare în decursul unei îndelungate perioade de intensificare a exploatareii capitaliste. Cauza imediată a izbucnirii luptelor și-a găsit expresia în înfruntarea mizeriei muncitorilor și funcționarilor de pe urma crizei economice din 1929-33.

Eroile lupte din februarie 1933 au izbucnit în condițiile cînd Uniunea Sovietică obținuse succese uriașe pe calea construirii socialismului și cînd sistemul socialist își dovedea superioritatea incontestabilă asupra sistemului capitalist înfrînt de criza economică. România burghez-moșierască, ca și întreg sistemul capitalist, a fost cuprinsă în anii 1929-1933 de o pustuitoare criză economică care s-a răsfîrțat cu o deosebită ascutime asupra oamenilor muncii. Efectul dezastruos al crizei a fost intensificat de pe urma faptului că clasele exploatare au hotărît să iasă din criză pe socoteala clasei muncitoare și țăranilor muncitoare, prin intensificarea pregătirilor militare, fascizarea țării și închinarea ei marelui capital financiar. Această politică a avut drept rezultat scăderea accentuată a salariilor și creșterea prețurilor bunurilor de larg consum, concedieri masive, șomaj și deci scăderea puterii de cumpărare a muncitorilor și funcționarilor, adîncirea mizeriei. Guvernul burghez-moșieresc a interzis apoi — pentru a preîntîmpina revolta clasei muncitoare, — intrările de orice fel și a dizolvat sindacatele unitare, dezlănțuind o feroce împotriva oamenilor muncii.

Toate acestea au făcut să se întărească convingerea muncitorilor conștienți că ei nu se pot aștepta din partea burgheziei la nici o ușurare economică ori politică.

În acei ani de grele încercări pentru poporul nostru, singur Partidul Comunist din România s-a dovedit a fi apărător consecvent și curajos al intereselor celor ce muncesc. În ciuda faptului că se afla în ilegalitate, Partidul Comunist din România, trăduind în viață directivele Congresului al V-lea, a stat în fruntea maselor populare, organizînd luptă și demascînd fără înconșur trădărea social-democraților de dreapta și politici partidelor burgheze de a transforma România într-un instrument al planurilor antisovietice puse la cale de către statele capitaliste.

După un sir de greve în februarie 1933, celerștii și petroliștii, avînd drept conducători comunisti încercați, au pornit lupta pentru cauza comună lor și întregului popor: îmbunătățirea condițiilor de trai, economice și politice. Călușii de o puternică unitate de acțiune, muncitorii greviști au dat dovadă de un eroism nepieritor. Voința de luptă a clasei muncitoare n-a putut fi învinsă nici cu gloanțele mitralierelor, nici în becurile siguranței, nici la procesul înscenat conducătorilor luptelor din februarie.

Luptele din februarie 1933 au constituit o înaltă școală de educație revoluționară pentru clasa muncitoare, sporind experiența politică și forța organizatorică a partidului. Ele au dus la creșterea încrederei maselor populare în Partidul Comunist din România, la întărirea partidului prin intrarea în rândurile sale a celor mai revoluționare elemente.

Luptele celerștilor și petroliștilor din România conduse de Partidul Comunist din România, au ocupat un loc important în luptele proletariului internațional pentru pace și o viață mai bună.

În urma eliberării țării noastre de sub jugul fascist de către glorioasele armate sovietice, clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, a luptat hotărât pentru desăvîrșirea revoluției burghez-democratice și crearea condițiilor construirii bazelor socialismului în țara noastră.

În această mare bătălie celerștii au pîșit și de astă dată în primele rînduri.

Cu o expresie vie a păstrării și continuării tradițiilor luptelor eroice din februarie 1933, celerștii se află și azi în primele rînduri ale frontului construcției socialismului. Ei întîmpină Ziua celerștilor cu succese deosebite în producție.

Antrenați în întrecerea socialistă, însușindu-și experiența înaltă a

feroviarilor sovietici, zeci de mii de celerști din mișcare și tracțiune, din atelierele de reparații și întreținere, din depourile de locomotive și telecomunicații, aplicînd metodele avansate de lucru cum sînt marșrutizarea trenurilor, transportul cu tonaj sporit și altele, au contribuit în mod activ la realizarea de economii, la creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. În anul 1954, 39 la sută din totalul transporturilor pe calea ferată au fost efectuate cu trenuri marșrutizate, depășindu-se cu 3,1 la sută prevederile planului de marșrutizare.

Prin munca plină de avînt a celerștilor, sub îndrumarea permanentă a partidului, sarcinile planului de transport în anul 1954 au fost depășite și multe unități C.F.R. au început să lucreze încă din a doua jumătate a lunii decembrie în contul anului 1955.

Alături de Eroii Muncii Socialiste Ștefan Lungu și de numeroși alți fruntași de la căile ferate, numeroși celerști din regiunea noastră au demonstrat un devolament deosebit față de muncă și o înaltă pricepere. Căile ferate se mîndresc cu mecanicii fruntași Ștefan Szegű și Iosif Springfield și fochiștii de locomotivă 230170, care aplicînd metoda sovietică de gospodărire chibzuită pe locomotivă și alte metode sovietice înaintate, au reușit să economisească în luna ianuarie 34,4 tone combustibil convențional, 27 kg. ulei mineral și 22 kg. ulei special. Brigada de pe această locomotivă, aplicînd metodele sovietice Papanin și Lunin a reușit să prelungească viața locomotivii cu 104 la sută, eliminînd o reparație generală și o revizie cu ridicarea de pe osii. În lupta pentru economii de combustibil, unsoiri și materiale pentru repararea locomotivelor, s-au mai evidențiat mecanicii și fochiștii comunisti Ioan Neagu, Francisc Santa, Gh. Bercea, Ioan Ilia, Ioan Maier, Ioan Motoacă, utemiștii Ioan Popa II, Petru Corpaș și alții.

Un fapt însemnat în viața celerștilor l-a constituit hotărîrea partidului și guvernului apărută în urma consfățuirii pe țară a celerștilor din februarie 1953, care a trasat o serie de măsuri în vederea dezvoltării continue a căilor ferate și ridicării nivelului de trai material și cultural al muncitorilor celerști. Ca urmare a măsurilor luate, au fost îmbunătățite condițiile de lucru în ateliere și depouri, a fost aplicat sistemul de salarizare în funcție de gradul de răspundere și de volumul de muncă al personalului din stații, depouri, triaje, revizii de vagoane și s-a extins sistemul muncii în acord. Au crescut alocațiile destinate nevoilor sociale-culturale. Numai în anul 1954, fondul de asigurări sociale alocat unităților ce aparțin sindicatului C.F.R. a crescut cu 32 la sută față de anul 1952. Paneele cu aceasta, s-a dezvoltat rețeaua școlilor de toate gradele, care dau anual un număr tot mai mare de cadre calificate în toate domeniile de activitate ale căilor ferate.

Realizările obținute, în anul 1954 trebuie să constituie un imbold puternic pentru fiecare celerist de a lupta pentru îndeplinirea planului de transporturi la toți indicii.

Lupta pentru îmbunătățirea reparațiilor efectuate la materialul rulant, pentru realizarea de economii prin reducerea consumului de materiale și combustibil, prin folosirea rezervelor interne din fiecare unitate, pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost trebuie să stea în centrul preocupărilor fiecărui celerist. O atenție deosebită trebuie să se acorde îmbunătățirii transportului feroviar prin reducerea la maximum a transporturilor inutile și în gol, precum și a staționărilor neraționale.

Pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere pe care partidul și guvernul le pun în fața celerștilor, munca lor trebuie să se desfășoare cu entuziasm, cu devotament față de patrie.

Organizațiile de partid, secțiile și sectoarele politice și sub îndrumarea lor organizațiile sindicale și U.T.M. de la calea ferată, au datoria de a educa pe muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii celerști în spiritul patriotismului socialist, al dragostei și atașamentului față de partid, față de poporul muncitor, în spiritul internaționalismului proletar.

Insufleții de victorii obținute pînă acum, celerștii — harnicul detașament combativ și de nădejde al clasei noastre muncitoare, așa cum i-a numit tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — pășesc cu puteri sporite mereu înainte, pentru îndeplinirea mărețelor sarcini care le stau în față, pentru apărarea păcii, pentru o viață luminoasă, fericită și îmbelsugată.

Pentru cauza păcii, împotriva războiului atomic

Adunare populară la Lipova

Oamenii muncii din orașul Lipova, muncitori, funcționari, colectiviști, țărani cu gospodării individuale și femei casnice, în cadrul unei adunări populare au protestat împotriva folosirii bombelor atomice și cu hidrogen și împotriva renașterii Wehrmachtului. La Casa raională de cultură s-au adunat mai mult de 450 cetățeni.

Ioan Jușcă, președintele Comitetului de luptă pentru pace din Lipova a citit Apelul Consiliului Mondial al Păcii, după care a vorbit despre situația actuală internațională și a arătat principalele sarcini ale luptei pentru pace.

Cei prezenți au ascultat cu atenție cuvîntul lui Ioan Jușcă și și-au exprimat în unanimitate adeziunea lor la Apel, hotărîrea lor de a semna Apelul și a-și întări semnăturile prin fapte la locul de muncă.

Participanții au adoptat în unanimitate o moțiune în care și-au exprimat voința lor de pace. Moțiunea a fost transmisă Comitetului permanent de luptă pentru pace din R.P.R. Ladislau Schill, coresp.

Să se teamă ațîțătorii la război de mînia noastră

În sala căminului cultural „Nicolae Bălcescu” din Gurahonț s-a ținut o adunare populară la care au participat peste 370 cetățeni, care au venit să-și exprime protestul împotriva folosirii armelor atomice. După ce s-a dat citire Chemării Comitetului permanent pentru apărarea păcii din R.P.R., au luat cuvîntul numeroși cetățeni. Printre primii care au vorbit a fost Vasile Olaru, invalid de război, care a arătat că el a cunoscut grozaviile războiului trecut, pe care l-a simțit pe propria piele, pierzînd o mîină în timpul războiului. El a declarat că îl urăște pe cei ce din nou vor să tirască popoarele în război și se declară hotărît împotriva lui.

Ioan Condaci a arătat că, deși este tînăr, își dă seama totuși ce înseamnă un război atomic pentru viitorul tineretului. De aceea semnează Apelul de la Viena cu încredere în viitor și în forțele de nebiruit ale lagărului păcii. Ioan Lăzescu, salariaț la U.R.C.C. Gurahonț a spus: „Am cunoscut ororile războiului. În timp ce bărbaii mureau pe front, copiii erau uciși în lagănele de schije de bombelor. Asemenea orori nu trebuie să se mai repete. Cei ce urzesc noi războaie, noi distrugeri și fabrică armă atomică cu gînd s-o arunce asupra oamenilor pașnici, să se teamă de mînia noastră. Semnez Apelul conștient că prin aceasta contribuim la spulberarea visurilor nebunești ale imperialiștilor”.

La sfîrșitul adunării, cei prezenți au adoptat o moțiune, după care au început să semneze Apelul. Alexandru Cioară și Corneliu Mera, coresp.

IN INTERIORUL. ZIARUL UI

— A 22-a aniversare a gloriei lupte ale celerștilor din februarie 1933 pag. 2
— Dezvoltarea avutului comun, în discuția adunării generale a colectiviștilor pag. 3
— Nu e deajuns să înființăm un curs agrozootehnic pag. 3

— Sa ridicăm nivelul procesului educativ în a doua jumătate a anului școlar I pag. 2
— Informații pag. 3
— Nota de protest a guvernului R.P.R. adresată guvernului Elveției (pag. 4)
— Sărbătorirea împlinirii a 5 ani

de la semnarea Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre U.R.S.S. și R. P. Chineză pag. 4
— Protestul armatorilor britanici împotriva politicii economice americane pag. 4
— Fapte grăitoare pag. 4
— Ultimele știri externe pag. 4

Brigada păcii

Muncitorii celerști, ca și toți oamenii muncii din patria noastră, s-au încadrat activ în marele front al partizanilor păcii. Ei se declară în unanimitate hotărîți să semneze Apelul de la Viena. Organizați în „Brigăzi ale păcii”, ei luptă pentru o producție cit mai mare și de calitate, prin care să contribuie la consolidarea lagărului păcii, democrației și socialismului. În cliseu: tovarășul Gheorghe Olaru, responsabilul „Brigăzii păcii” de la unitatea fruntașă pe țară T.C. 5 C.F.R. Arad. El și-a depășit norma pe luna ianuarie cu 34 la sută.

ECHIPA DE PE STRADA HĂLMĂGEAN

Pe Anna Gall — deputată în circumscripția 46 — o cunosc mulți locuitorii din cartierul Pirneava. E o femeie mîrșnică la trup, cu o față rotundă și ochi răzitori. Alături de ea, gospodina Ecaterina Kolarov pare mai înaltă decît în realitate, iar părul blond o face să fie, parca, cu totul deosebită de Ana Gall. Și totuși aceste femei se înțeleg. Între ele se înfiripă o discuție prietenească. Iată-le și acum. Din vorbele lor se vede că sînt legate de același gînd: să-și dea o contribuție cit mai mare la lupta pentru apărarea păcii. A mîndră formăză acum o echipă ce trece din casă în casă pentru a strînge semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Se pornise o fulgurală ușoară cînd echipele au pornit pe străzile cartierului Pirneava. Echipa compusă din tovarășele Ana Gall și Ecaterina Kolarov s-a îndreptat spre strada Hălmăgeanu.

Iată și prima casă. O bătaie scurtă în poartă și o femeie vîrstnică vine să deschidă. Aflînd despre ce e vorba, îi invită îndată pe vizitatori în casă, cu o bucurie sinceră. Aici locuiește familia învîlului Alexandru Kolarov.

— Cum aș putea să nu semnez? — spune Alexandru Kolarov. Mai bine decît mine cine poate să-și dea seama ce înseamnă războiul?

Priviți! — și-și arată proteza piciorului — în război mi-am pierdut un picior. N-aș vrea să-mi pierd acum și viața din cauza că domniilor imperialiști le arde de război.

— Și apoi, mai e ceva. Noi — se reîntoarce la familie — avem cinci copii. Patru lucrează și unul e student la facultate. N-aș vrea să-i văd și pe ei suferind de pe urma războiului.

Cu un creion chimic, cu sforțări de om neobșnuit cu scrisul, înva-

lul Kolarov își așterne cu litere stingace prima semnătură pe lista de pe această stradă.

Și casă cu casă se așternau semnăturile.

În unele case, unde nu sînt cunoscute, cele două femei sînt privite la început cu oarecare bănuială; dar repede dispăre bănuiala și stînjeneala, lăsînd loc unei calde apropieri sufletești. Tovarășii Gall și Kolarov discută, cum să se apropie de oameni. Unii se arată neîncredători. Cum am putea noi să împiedicăm dezlănțuirea războiului?, zic ei. Și tovarășii Gall le explică cit de mare este forța popoarelor, forță care poate săvîrșă planurile unor aventurieri imperialiști.

Cetățenii cartierului semnează cu încredere Apelul.

În casa lui Vasile Pucea le-a înțîmpinat melodia puternică a aparutului de radio. Vasile Pucea este muncitor la întreprinderea „Carbонат de potasiu și coșerit”.

— Noi — declară el — trăim azi destul de bine. Avem radio, avem o gospodărie, după cit vedem, destul de bună. Toate acestea sînt rezultat al regimului nostru. Mi-e dragă viața asta și nu vreau ca ea să fie tulburată. De aceea, eu am semnat Apelul încă la întreprindere, iar soția să-l semneze acum cînd demult vă așteaptă să veniți cu listele.

Pe această stradă sînt multe gospodării care au fost distruse de bombardamentele ultimului război. Oamenii și dau seama ce ar însemna acum un război atomic.

Echipa discută cu toți, cu răbdare și nimeni nu refuză să-și pună semnătura. La plecare, din fiecare casă cele două femei sînt însoțite pînă la poartă și urmărite cu o privire caldă pînă dispar pe poarta altei case, la alți cetățeni.

Succese în muncă la întreprinderea „Progresul”

În luna ianuarie a. c. întreprinderea „Progresul” Arad și-a realizat planul de producție în proporție de 162,10 la sută. Fruntași pe întreprindere a fost fabrica de piepteni care și-a realizat planul în proporție de 279 la sută. Atelierul de mecanică și-a îndeplinit planul cu 276 la sută, atelierul de linicherie cu 196 la sută. S-au evidențiat în mod deosebit în muncă tov. Ștefan Szűcs de la fabrica de piepteni, Ivan Nicolaevici de la atelierul mecanic nr. 2 și Gheorghe Lurtz de la atelierul de linicherie.

La fabricile de cărămidă ale întreprinderii lucrările de reparații sînt în toi. Pînă la 15 martie toate reparațiile vor fi terminate și la 1 aprilie se va putea începe fabricarea cărămizii.

Pentru reducerea prețului de cost conducerea întreprinderii a luat măsuri de amenajare a unei linii de garaj la fabrica de cărămidă.

Cu sprijinul muncitorilor de la oraș

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din comuna Siria, raionul Arad, cînd au început repararea mașinilor și uneltelor agricole, și-au luat angajamentul să termine această lucrare pînă la 10 februarie. Fîind ajutați de uzina electrică din Timișoara, care patronază gospodăria, ei au terminat repararea mașinilor și uneltelor necesare în campania agricolă de primăvară în ziua de 8 februarie, iar în ziua de 9 februarie au început repararea secerătoarelor și a batozelor.

În munca de reparații s-a evidențiat în mod deosebit echipa de muncitori de la uzina electrică din Timișoara condusă de tov. Alexandru Weber, iar dintre muncitorii gospodăriei utemiștii Ioan Vamoși, tractoristul Gheorghe Hălmăgean și șoferul Constantin Bimbirău.

Ștefan Kovacs, coresp.

La Julița în serile de iarnă

Serile de iarnă constituie un prilej minunat pentru țăranii muncitori din Julița de a-și ridica nivelul cunoștințelor de cultură generală.

Neavînd încă un cămin cultural, cu săli corespunzătoare, numeroși țăranii muncitori, tineri și mai vîrstnici se adună seara la școala din sat. Aci — ajutați de învățători și profesori — unii repeta dansuri, alții cîntece, iar cei din echipele de teatru, pregătesc piesele „Socotelele lui Dumitrache” și „Pe malul Topologului”. Intr-o altă sală, utemiștii Ioan Dehelean, Aurel Borla, Vesa Gabor și alții, recită versuri sub supravegherea profesoarei Florica Pantea. Un sprijin prețios primesc artiștii amatori și din partea tov. Aurel Broscaru și a tov. Dolina Imbăruș.

În timp ce în cîteva săli se desfășoară repetițiile echipelor artistice, în altă sală țăranii muncitori ascultă lecțiile ce se predau la cercul agrozootehnic sau emisiunile posturilor de radio și schimbă la bibliotecă cărțile citite cu altele noi.

Nu peste mult țăranii muncitori din Julița vor avea un cămin cultural. Construcția căminului a început în toamnă și va continua primăvara.

Ștefan A. Costea, coresp.

CINSTE CEFERIȘTILOR FRUNTAȘI

Muncitorii unităților C.F.R. din regiunea noastră întîmpină Ziua celerștilor cu noi succese în muncă. În cliseu: de la stînga la dreapta, celerștii fruntași GHEORGHE CORA, lăcătuș de revizie în stația C.F.R. Arad, EMIL DOBRE, mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R. Arad, CONSTANTIN COJOCARU, șef de manevră în stația C.F.R. Arad, IOSIF GLIGORESCU, lăcătuș de revizie în stația C.F.R. Arad.

A 22-a aniversare a glorioaselor lupte ale celeriştilor din februarie 1933

SIRENA DE LA GRIVIȚA

de DEMOSTENE BOTEZ

Aud sirena și acum sunind,
Și nu știu de-îi avea sau în gând,
E-un vas fantomă care intră-n radă
Trecut în largul mării prin furtună,
Sau poate-i un semnal pe-o baricadă

Pe care muncitorii se adună?
Dar 'sună, sună!
Neconștient,
Neobosit,
Ca pe un chei,
De-atunci, din anul
O mie nouă sute treizeci și trei,
Cind a-nceput să sufle uraganul.
A fost atunci chemare
La luptă,
La lupta cea mare.
În ziua aceea de iarnă,
Din februar,
Ea a sunat atacul ca o goarnă,
Sunată de-un stegar.
În ceasul acela lupta a-nceput
Cu sete;
Lupta inegală,

Între cei cu puști și baionete
Și acci cu mina goală.
Și mulți au căzut,
Dar sirena a sunat, a tot sunat,
Mai departe,
Mai departe,
C-o trăgea cu ură un băiat
Ce trecuse dincolo de moarte

Cursele sînge cald și viu;
Și oameni sîngerăsoși, și vise,
Dar lupta nu se isprăvise,
Și-avea să izbîndească mai tirziu.

Și sunetul prelung de altădată,
Răsună și acum cu alt rost:
Ca să nu fie-n voci de veci uitată,
Nici ziua aceea și nici tot ce-a fost.

Că azi chemarea-i trebuie să fie
Mereu semnal de veghe ne-ador-
mită,
Pînă la cea din urmă bătaie,
Că lupta încă tot nu-i isprăvită.
(Din revista „Steaua“)

În Întîmpinarea Zilei celeriştilor

Cum intri pe poarta Depoului din Arad, poți vedea zeci de locomotive. Unele au venit de la drum din diferite direcții, iar altele li se fac pregătiri pentru a străbate din nou pe drumurile de fier sute de kilometri. Zi și noapte, pe timp de ploaie, pe ger, pe furtună, pe viscol, locomotivele trag vagoanele care a-leargă cu înălță, străbătînd cîmpurile, șerpuiind printre dealuri sau prin tîrcoșurile munților. În depou e o animație deosebită. Peste tot, în ateliere, muncitorii lucrează de zor.

Pentru fiecare muncitor din depou, Întîmpinarea Zilei celeriştilor constituie un imbold la muncă mai însușită, mai plină de roade.

Locomotiva nr. 230.274 condusă de mecanicul Ilie Lincă, frunțată în întrecerea socialistă, tocmai sosise în dimineața zilei de 14 februarie de la Simeria, în stația Arad. Cu toate greutățile pe care le-a împlinit — ceață pe tot parcursul, un vagon înclinat, etc. — trenul n-a avut nici cea mai mică întârziere. Imediat, la sosire, mecanicul făcu o mică revizie la cizinele, la suspensie, la roți și locomotiva fu trasă în depou, în dreptul biroului șefilor de tură. După ce lăsa în primire locomotiva fochistului, spunîndu-i ce trebuie să facă, mecanicul Ilie Lincă coborî în grabă și nu se opri decît în biroul șefului de tură interior, Ioan Roman, împreună cu foaia de tracțiune. Tov. Roman tocmai vorbea la telefon cu operatorii de tracțiune de la S.E.F. Arad. Cînd termină de vorbit lăsa receptorul să cadă ușor în furca aparatului. Întorcînd capul dădu de mecanicul Lincă.

— Bine-ai venit tovarășe! — îi zise. Ei, cum a fost la drum? Ai împlinit ceva greutăți?

— Tovarășe Roman, totul este în regulă. Cu așa zisele mici greutăți care se mai ivesc pe drum, noi sîntem obișnuiți.

— Vreo reparație ai de făcut?

— Nu, n-am nimic. Locomotiva e în bună stare.

— Bine, tovarășe Lincă, atunci poți să alimentezi locomotiva și s-o pregătești pentru trenul 2524 care pleacă la orele 14.30 în direcția Simeria.

Fără să stea mult pe gînduri, mecanicul salută și din două sărituri ajunge pe locomotivă. Dădu schimbătorul de mers înapoi, un scurt semnal de atenție cu fluierul locomotivei, deschise regulatorul de aburi, iar roțile mai ale locomotivei începură să se miște. Locomotiva porni încet, încet lîndu-și tot mai multă viteză și lăsînd în urmă nori de fum și aburi.

În timp ce alimenta locomotiva, ajutorul de fochist, tov. Lincă povestea unor tovarăși care se aflau în jurul său:

— Ei tovarăși, cu toate că nu am decît 7 ani de zile de cînd sînt mecanic, totuși am împlinit și eu destule greutăți. Mi-aduc bine aminte de-o împlinire din anul 1931, aproape de sfîrșitul iernii. Cu toate acestea era o dimineață geroasă de crăpau lemnele. Eu veneam tocmai de la Cernel, trenul fiind combinat cu cursa de călători de la Grăniceri. La intrare în stația Arad, văd deodată că o locomotivă de manevră trage un grup de vagoane la linia cocoșe. Din cauza aburului și a fumului, mecanicul de la locomotiva trenului de Grăniceri, care era în fața mea, n-a observat grupul de vagoane. Eu am observat însă imediat și am înfrînat rapid trenul, evitînd astfel o acostare care ar fi adus pagube mari. Din ziua aceea s-a trezit în mine mai mult simțul de răspundere. Aici, în munca noastră, e nevoie de o atenție deosebită.

Astăzi, despre mecanicul Lincă se vorbește multe lucruri frumoase. Bri-

gada din care face parte împreună cu tov. Gheorghe Badiu, lucrează după metodele sovietice Lidia Korabelnikova, Papavin și Lunin. În luna ianuarie, această brigadă a făcut economii de 20,5 tone de combustibil convențional, 19 kg. de ulei mineral și 7 kg. de ulei special.

În imensa hală de la secția R.R.D. muncitorii lucrează de zor la locomotiva de accelerat nr. 230.171 care era trasă pe linia 6-a și ridicată pe vinciurile electrice. Normal este că după ce locomotiva a parcurs distanța de jumătate din kilometrajul planificat între două reparații generale să se introducă pentru reparații cu ridicarea de pe osii. Dar, această locomotivă a fost bine îngrijită de mecanicii Ștefan Orădan și Petru Sandici. Ei au parcurs cu ea cu 25.000 km. mai mult. Grupa lăcătușului Mircu Roșu tocmai lucra sus, pe cazanul locomotivei. Doi tineri strîngeau șuruburile de fixare la capatul de la dorna de aburi. Angajamentul lor este ca pînă la sfîrșitul lunii, locomotiva să intre în exploatare. Prin buna organizare a lucrului, brigada din această secție a terminat în luna ianuarie locomotiva nr. 230.151 cu o zi înainte de termen, făcînd reparații de bună calitate. Muncitorii din secție au obținut de asemenea economii de materiale în valoare de 2500 lei, la locomotiva 230.171, la care lucrează în luna februarie.

Pentru reîmprospătarea cunoștințelor profesionale, zilnic vin la școala personalului zece de mecanici, unde primesc cîte 2-3 ore de instrucție. În sala frumos aranjată poți vedea diferite machete de semnale de oprire, semaloare, balize, diferite aparate și armături, planșe de tot felul, extrase din regulamentul de exploatare tehnică și de norme pentru tehnica securității muncii. Acestea stau la dispoziția personalului de locomotive. După atenția fiecărui mecanic cînd vorbește instructorul îi poți da seama cît de importante sînt temele predale. Toți cei de-aici sînt numai ochi și urechi la instructorul lor Ioan C. Bota.

— Tovarășe Tăuceanu, ai putea d-ta să spui care sînt măsurile de siguranță în remorcarea trenurilor cînd vizibilitatea este redusă? — întrebă instructorul.

Tov. Tăuceanu se gîndi o clipă și răspunse fără greutate:

— Eu, care fac serviciul pe expresul 2122, pe distanța Arad-Teuș și retur, toldeaua am grijă ca atunci cînd vizibilitatea este redusă să-mi dublez atenția la conducerea trenului de linie. În apropierea semnalelor de intrare în stație reduc viteza în așa măsură pentru ca în cazul că semnalul se găsește pe oprire să pot asigura oprirea în fața semnalului fără nici un pic de depășire. Totodată respect viteza admisă, iau drumul de frînare din timp, dau semnalele de atenție cu fluierul locomotivei în timpul parcursului și comunic conținutul autorizației de parcurs fochistului pentru dublarea siguranței trenului.

Prin munca depusă, tov. Tăuceanu se numără printre cei mai capabili mecanici, fiind frunțat în întrecerea socialistă. Cele învățate la școala personalului, tov. Tăuceanu știe să le pună în practică. Pentru aceasta a fost recompensat de conducerea M.C.F. București.

Succesele obținute de celeristii de la Depou cresc odată cu viața tot mai luminoasă pe care ei și-o făuresc sub conducerea partidului. Ei sînt conștienți că munca lor are o mare însemnătate pentru dezvoltarea economiei patriei noastre.

E. Dreptu

GAVRIL MIKLOŠSY: „Grivița 1933“ (Expoziție de stat a artelor plastice 1952).

Schimburi de onoare

Muncitorii de la districul de picheri Pin-cota au organizat un schimb de onoare în cinstea Zilei celeriştilor. În acest schimb de onoare s-au executat lucrări de linie. La tras

la tipar, norma de lucru paratul traverselor s-au realizat depășiri de normă pînă la 72 la sută. Lucrările au fost de bună calitate.

I. Dulhaz, coresp.

În ziua de 11 februarie, a avut loc la Depoul de locomotive C.F.R. un schimb de onoare în cinstea Zilei celeriştilor. Numeroși muncitori de la depou, aplicînd metodele de învățare de lucru au obținut succese în muncă.

Mecanicul Petru Păcurar cu fochistul Gh. Stoian, de pe locomotiva 131-003, în

ziua schimbului de onoare au remorcat un tren pe distanța Arad-Ștefan cu combustibil economisit în decursul lunii curente.

Tot în ziua schimbului de onoare, mecanicul Ioan Alihu cu fochistul Gheorghe Aliluca au remorcat trenul numărul 2524 cu tonaj sporit, ducîndu-l la destinație în condiții bune.

iar mecanicul Aron Triș și fochistul Iosif Pătruș de pe locomotiva 230-503 la un drum Arad-Teuș și retur au realizat economii de 435 kg. combustibil, 5 kg. ulei mineral și 2 kg. ulei special.

Rezultate bune au mai obținut mecanicii ute-miști Ioan Boia, Teodor Clepea și alții.

Amintirea lui Vasile Roaită

În luptele eroice ale proletariatului din 1933, Partidul Comunist din România a avut în Uniunea Tineretului Comunist un ajutor prețios. Alături de eroii care s-au jertit pentru libertatea clasei muncitoare, flura luminoasă a utecistului de la Grivița, Vasile Roaită, a intrat în amintirea vie pe care numai clasa muncitoare știe s-o păstreze eroilor săi.

Rămas orfan, împreună cu cei șapte frați ai săi, Vasile Roaită a cunoscut din plin mizeria și exploatarea cruntă. Din viața lui și a celorlalți elevi-meseriași ai atelierelor Grivița, copilăria a fost repede izgonită. Împovărați de grijile de acasă, de bătaiele profesorilor din clasă, ale maștrilor, inginerilor și administratorilor din atelier, în el crește continuu ura puternică împotriva exploataților.

Ucenicii s-au copleșit înaintea vremii. În jocurile lor s-a strecurat tristețea și caldă prietenie a unor jocuri de copii a căpătat un conținut nou. S-a transformat într-o puternică solidaritate muncitorească în fața disprețului cu care erau priviți de oamenii direcțiunii, față de salariile de mînică pentru care munciau fără măsură în ateliere. Tineretea ucenicilor, trecut înaintea de vreme, s-a adunat în secol lor de eroism. Această dirigență, secol lor de luptă, neînfriecarea, le-a înșulă-o Uniunea Tineretului Comunist. Ucenicii de la Grivița au început să alcătuiască o forță peste care nu se poate trece cu vederea. N-a existat o mișcare a muncitorilor de la Grivița în care ucenicii să fi fost lăsați la o parte.

În ajunul declanșării marii greve din februarie, se puse deci la cale și participarea ucenicilor la greve. Ucenicul Vasile Roaită primea îndrumările...

În ziua marii greve, toate intrările fuseseră ocupate de pichete, conform hotărîrii partidului. Mai rămăsese să se ocupe sirena unde deocamdată era un om al direcției. Se hotărîse preluarea acestui post de către Vasile Roaită, împreună cu alți cîțiva ucenici.

Greva a început. Orele 7 dimineața au trecut, dar nimeni nu începuse lucrul. În mijlocul curții s-au înghetăb, „tribune“. Pe acestea se ridicase înții un singur om care vorbea mulțimii adunate în curte și în stradă. Apoi s-a ridicat altul și altul... Vorbele lor au țîșnit din durerea adunată, din setea adunată, din ura adunată.

Sirena trasă de Roaită a început să sune, trezînd la luptă mii de muncitori, zdruncinînd odihna nesfîrșită a celor ce se hrăneau pe spatele poporului. În acest timp la curtea regală se urzește planul vîrsării de sînge care trebuie să înăbușe glasul celor care cer muncă și pace.

Temîndu-se de extinderea grevei în întreaga țară, guvernul Vaida, din ordinul regelui, trecu la suprimarea grevei, trimițînd trupe și poliție.

Soldatii însă fraternizau cu muncitorii. O companie din regimentul 21 înanterle a refuzat să atace mulțimea. Atunci statul major a schimbat această companie cu una de jandarmi, cărora li s-a ordonat să tragă. Răpălitul mitralierelor sparge vîzduhul, răstoarnă răsufăurile ca o furtună năpraznică. Gardul viu, alcătuit din muncitori, se clatină, încearcă să se încheieze în pămînt și cade secerat. Pas cu pas oamenii care scapă de sub gloanțele sînt urmăriți și străpuși de baionetele fioroșilor asasinii. Sirena lui Roaită rămîne înăsu locului, neînfriecată, îndemînd puternic la luptă, și Roaită știe această. Acest lucru îl știu și jandarmii turmentați, care-și îndreaptă acum gloanțele spre el.

Încelestat de lanțul sirenei, Roaită privește drept în față ploaia de gloanțe. O singură teamă îl frîmîntă, să nu-și desfacă mina de pe lanț, să nu încheie sirena. Numai baionetele au putut să-l depărteze de sirena lui dragă al cărei glas suna tot mai slab, tot mai jalnic, pînă ce ultima suviță de fum s-a desprins albicioasă de pe fluier.

Așa s-a jertit tînrul Roaită, ciuruit de gloanțe, tăiat de baionete ducînd la îndeplinire pînă la ultima răsuflare sarcina ce i-a fost încredințată de partid, așa au luat sfîrșit eroicele lupte ale muncitorilor celeriştilor, care au vîștit încă odată apropierea marelui zile a eliberării.

După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, partidul a condus cu succes lupta clasei muncitoare pentru zdrobirea puterii politice a claselor exploatare și instaurarea regimului de democrație populară.

Astăzi, năzuințele revoluționare pentru care a luptat eroic clasa muncitoare în 1933 sînt acum de mult îndeplinite. Ca o expresie vie a păstrării și continuării tradițiilor luptelor eroice din februarie, muncitorii celeriştilor se află în fruntea luptei pentru construirea socialismului.

Tinerii muncitori din unitățile ferroviare, alături de întreg tineretul muncitor din țara noastră, păstrează vie amintirea trecutului de luptă revoluționară a utecistilor; conduși și îndrumați de comunisti, ei aduc o contribuție din cele mai însemnate la lupta pe care oamenii muncii o duc pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai, material și cultural al poporului.

Aniversarea glorioaselor lupte revoluționare ale comunistilor și utecistilor de la Grivița constituie pentru tineretul muncitor din regiunea noastră, alături de tineretul din întreaga țară, un imbold de a munci cu mai mult avînt, pentru a obține noi succese în lupta pentru construirea socialismului.

Tineretul muncitor din patria noastră, mîndria și nădejdea partidului, poartă în inima sa imaginea veșnic trează a unui Roaită, care n-a murit și nu va muri, niciodată.

Am participat la grevele din 1933, la Grivița

Și eu am participat la luptele de la Grivița, în anul 1933.

Îmi amintesc și acum de iarna aceea grea. Mizeria oamenilor muncii creștea zi de zi. Guvernul lui Vaida aplica un regim crunt de exploatare, în favoarea imperialiștilor străini și a capitaliștilor de la noi din țară. Salariile scădeau mereu, curbele de sacrificiu au făcut să scadă mult nivelul de viață al oamenilor muncii. Muncitorii de la vagonaj lucrau afară, în frig, sub cerul liber. Amenziile de tot felul reduceau salariile muncitorilor. Muncitorii n-au mai putut răbda. La 2 februarie, direcția generală și ministerul au promis delegațiilor noștri că vor îndeplini revendicările muncitorilor. Acest lucru nu s-a făcut însă.

La 15 februarie, muncitorii au primit noțiunile unde era scris care cît avea de primit. Erau muncitori care aveau de primit numai 2 sau 3 lei, ca urmare a amenziilor ce le primeau pentru orice mică greșeală.

Sub conducerea comunistilor, muncitorii au început greva. Parcă și acum îmi amintesc de ziua aceea. Greva au pornit-o muncitorii de la vagonaj, după care i-au urmat cei din secția locomotive. Am ieșit împreună în curtea atelierului. Aici s-a cerut conducătorii Atelierelor C.F.R. Grivița atît satisfacerea revendicărilor promise la 2 februarie cît și eliberarea muncitorilor deînuiți. În fața porților și în jurul gardului s-au format pichete de muncitori care nu lăsau pe spîrgătorii de grevă să intre în curtea atelierelor, iar la uzină tînrul Vasile Roaită suna neconștient sirena. Cu noi, cei de la Grivița, s-au solidarizat și ceilalți muncitori din marile fabrici din București. Populația Bucureștiului s-a solidarizat cu noi, trimițîndu-ne alimente. Cărțile întregi de pline și alte alimente au intrat pe poarta Atelierelor în ziua aceea.

Comisarul regal Hotineanu a ordonat unui regiment de infanterie să tragă în noi, spre a ne împrăștia. Dar soldații au refuzat să tragă. După refuzul acestor soldați, ei au fost re-

trăși și în locul lor au fost aduși grăniceri și polițiști. În zorii zilei de 16 februarie, pe la orele 5 dimineața, s-a dat din nou ordin să se tragă în muncitori. Polițiștii și grănicerii au rupt gardul la secția vagonaj, iar la secția locomotive ei au tras prin gardul de fier asupra muncitorilor din curtea întreprinderii.

Am văzut cu ochii mei mulți muncitori uciși și răniți în curtea Atelierelor C.F.R. Grivița. Pe Vasile Roaită l-au omorît acolo, cu minile încheiate pe mînerul sirenei. După ce mercenarii au ocupat atelierelor, au seos pe greviști în stradă și i-au ținut cu cârpi pe pămîntul rece timp îndelungat, pînă ce le-a venit rîndul să fie îmbarcați în camioane și transportați la cazarma Malmeson. Dacă încerca vreunul să ridice capul, polițiștii îl loveau cu patul puștii în cap. În cazarma, unde eram adunați, am stat fiecare pînă ne-a venit rîndul la cercetare. Mulți dintre noi au fost închiși pe diferitele termene. Conducătorii grevei, în frunte cu tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și alții au fost condamnați la ani mulți de temniță.

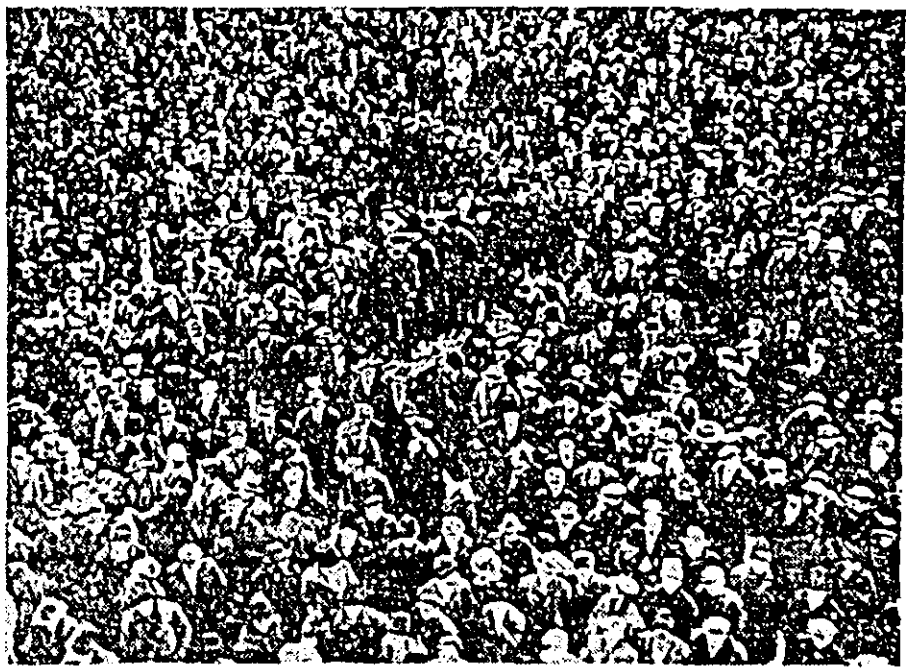
Așa a fost atunci, în 1933.

Acum, după ce în 1944 țara noastră a fost eliberată de către glorioasa Armată Sovietică am început să clădim o viață nouă. Pentru ca patria noastră să fie liberă iar poporul nostru să trăiască o viață bună, au luptat celeriştilor de la Grivița în 1933 sub conducerea comunistilor. Greva muncitorilor de la Atelierele Grivița C.F.R. a avut un mare răsunet în întreaga lume. Ea a fost un protest hotărît împotriva fascismului și războiului pe care-l puneau la cale imperialiștii contra Uniunii Sovietice.

Imperialiștii caută acum să aprindă din nou flăcările războiului, pentru a ne subjugă, pentru a ne exploata iarăși. Dar acest lucru nu se va împlini. Prin munca noastră de zi cu zi, prin lupta tuturor oamenilor cinstiți, întărîm semnătura pe Apelul pentru apărarea păcii în lumea întreagă, împotriva războiului atomic.

Emil Komarovski,
cazangiu la Atelierele C.F.R.

LA C.F.R. GRIVIȚA ÎN 1933

În curtea Atelierelor „Grivița Roșie“, în anul 1933, în ziua grevei.

Populația din București, solidară cu greviștii de la Atelierele „Grivița“ C.F.R. aduce alimente muncitorilor.

Dezvoltarea avutului comun, în discuția adunării generale a colectivităților

Zilele trecute, la căminul cultural din comuna Cenad, raionul Sinicola Mare, a avut loc adunarea generală a colectivităților, în cadrul căreia consiliul de conducere și comisia de revizii au prezentat dările de seamă anuale și s-a ales noul organ de conducere.

La adunarea generală au participat aproape toți membrii gospodăriei, care, ca în toate anurile, au manifestat multă dragoste pentru înfrățirea și consolidarea avutului lor obștesc.

Darea de seamă prezentată de consiliul de conducere a ilustrat în mod viu că gospodăria colectivă crește și se întărește pe an ce trece, devenind o puternică unitate socialistă.

În anul trecut, unii colectivități ca Sava Galetin, Elița Băbău, Ioan Korn, Gheorghe Stupariu și mulți alții au participat cu regularitate la muncă și au făcut lucrări de bună calitate dovădind prin fapte dragostea pentru gospodărie. Nu întîmplător gospodăria colectivă a realizat în anul trecut un venit de 1.815.599 lei numai din vânzarea produselor vegetale și animale și din lucrările executate în atelierele anexe. Acesta este un rod al muncii colective.

În toate domeniile de activitate, gospodăria colectivă a cunoscut în anul trecut o puternică dezvoltare. Avînd ajutorul calificat și permanent al S.M.T.-ului, colectivității au însumat în anul trecut 712 hectare cu porumb, 1000 hectare cu grâu și alte însemnate suprafețe de teren cultivate cu diferite plante. Lucrînd bine pămîntul, aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice, colectivității au dobîndit recolte mari.

Fermele zootehnice ale gospodăriei s-au dezvoltat de asemenea simțitor. Din vânzarea produselor animale s-a obținut anul trecut un venit de 204.238 lei.

Acordînd multă atenție sectorului pomologic, colectivității au plantat anul trecut 2 ha. cu piersici, 3 ha. cu cași, iar în livadă alți 1.600 piersici.

Tot în anul trecut, colectivității din Cenad au vîndut statului prin achiziții și contractări legume și zarzavaturi, plante tehnice, precum și animale în valoare de 1.450.654 lei.

Cu o parte din veniturile obținute, colectivității și-au cumpărat două camioane.

Realizările colectivităților din Cenad obținute numai în decursul anului trecut, se datorează în bună măsură conducătorilor de conducere în frunte cu președintele Ioan Socol, care a știut să conducă gospodăria cu chibzuință, să mobilizeze oamenii la lucru și să înfrățească avutul obștesc.

Consiliul de conducere al gospodăriei a știut să aplice principiul răspunderii personale, de jos și pînă sus.

Munca a fost organizată în așa fel încît oricînd s-a știut cu precizie cine a executat o lucrare, cine a lucrat cu fiecare pereche de cai sau căruță. Brigăzile de cîmp au avut răspundere pentru anumite suprafețe de teren, au avut în primire atelașe și unelte de lucru, iar activitatea lor s-a discutat în adunările generale.

Organizarea întrecerilor socialiste între brigăzi și echipe s-a dovedit a avea în gospodărie o mare forță mobilizatoare, organizatoare și educativă. În întrecere s-a dezvoltat inițiativa și capacitatea de muncă a colectivităților, a crescut răspunderea lor pentru aplicarea metodelor înaintate în sporirea producției agricole, vegetale și animale. În întrecere brigăzile nr. 4, 9, 7 și 1, au fost întoldeaua în frunte, antrenînd în muncă și pe brigada a VI, a cărei activitate era mai slabă.

O grijă deosebită a consiliului de conducere a fost aceea de a crea și dezvolta fondurile statutare. Îndată după strîngerea recoltei, s-au achitat celele către stat și muncile S.M.T., apoi s-a calculat — în raport cu prevederile statutului model — cît trebuie oprit pentru fondurile de semînte, furaje, ajutoare, etc. și numai după aceasta s-a trecut la repartizarea rezultatului de produse între membri, în raport cu zilele-muncă depuse de fiecare. Din producția globală au fost oprite în acest an ca fonduri statutare 183.033 kg. grâu, 101.103 kg. orz, 289.715 kg. porumb și o însemnată sumă de bani.

La întărirea gospodăriei colective a contribuit și faptul că membrii gospodăriei n-au tolerat ca unii tenași și chibzuinți să le frîneze munca, să dăuneze interesele gospodăriei colective. Într-o adunare generală ei au hotărît excluderea acelor care, întîrînd în gospodărie, s-au considerat scăpați de muncă. În urma acestei măsuri s-a întărit disciplina, iar un număr de 19 țărani muncitori cinstiți din comună au făcut cereri să fie primiți în gospodăria colectivă, fiind primiți pînă acum 11, cu familiile lor.

Discuțiile purtate de colectivități în cadrul adunării generale, au oglîndit grija lor pentru continua consolidare și mărirea a proprietății obștesc. Colectivitatea Pelcov a vorbit despre necesitatea sporirii producției de cartofi și a criticat consiliul de conducere că n-a luat la timp măsuri pentru acoperirea jirezilor de pale. Jivco Galetin și alții au criticat atitudinea unor brigădieri care nu țin la zi evidența zilelor-muncă.

Analizînd temeinic activitatea desfășurată de consiliul de conducere, adunarea generală a colectivităților a

apreciat just experiența și capacitățile de muncă a tovarășului Ioan Socol, reelegîndu-l ca președinte al gospodăriei colective. O parte din ceilalți membri ai vechiului consiliu de conducere au fost schimbați, alegîndu-se în locul lor oameni care tot timpul au dat dovadă de dragoste și atașament față de gospodăria colectivă.

După aceasta au fost aleși membrii comisiei de revizie.

Adunarea generală a colectivităților a trasat ca sarcină noului consiliu de conducere să dea o deosebită atenție respectării întocmai a statutului model și a democrației interne; să antreneze toate forțele în muncă în vederea obținerii în acest an a unei recolte medii de cel puțin 2.100 kg. grâu, 3.000 kg. porumb, 1.600 kg. floarea-soarelui, 15.000 kg. cartofi și 30.000 kg. secălă de zahăr la hectar.

Obținerea unor astfel de recolte este cu puțință intrucît pregătirea lor a început încă din toamna anului trecut. Artăriturile adînci de toamnă s-au efectuat pe o suprafață de 1378 hectare. De curînd s-a pus înfrăga cantitate de cartofi pentru sîmînță la iarnă, iar zeci de căruțe scot zilnic pe cîmp gunoi de grajd.

În acest an colectivității din Cenad vor însumă 66 hectare floarea-soarelui și 400 hectare porumb în cuiburi așezate în pătrat. Pe aceste terenuri lucrările de întreținere se vor face cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului. Pe o suprafață de 100 hectare însumătoare, colectivității vor aplica polenizarea suplimentară artificială. În vederea obținerii unei recolte sporite de legume și zarzavaturi s-au luat de pe acum măsuri pentru confectionarea a 20.000 ghivece nutritive.

În sectorul pomologic se vor planta în primăvară 6000 pomi. Văzînd că animalele sînt un izvor nesecat de venituri, colectivității au hotărît că în acest an să cumpere 100 de oi de rasă, să facă selecționarea animalelor existente, iar printre o bună furajare și îngrijire să ridice simțitor productivitatea lor. Avînd în vedere că numărul animalelor va crește, se vor construi pînă la sfîrșitul acestui an trei grajduri pentru vaci și o îngrășătorie pentru porci. Paralel cu acestea se vor cumpăra 2.000 pui de oi pentru întărirea fermei de păsări.

Iată doar cîteva din planurile colectivităților din Cenad pe care ei s-au hotărît să le înlăpăture în acest an pentru ca gospodăria lor să ajungă o unitate puternică, mare producătoare de cereale marie, de cartofi și legume, să devină o unitate fruntașă de creștere a animalelor.

I. Borșan

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„De ce nu se distribuie petrol la ore potrivite?”

În ziarul „Flacăra roșie” nr. 3.260 din 28 ianuarie a. c. a apărut la rubrica „Scrisori către redacție” articolul „De ce nu se distribuie petrol la ore potrivite?”, în care unitatea nr. 112 (O.C.L. „Alimentara”) din cartierul Pîrmeava era criticată pentru că nu întoldeaua avea petrol, iar atunci cînd se găsea petrol, acesta se distribuia la ore nepotrivite.

În răspunsul trimis redacției, conducerea O.C.L. „Alimentara” arată

că cele arătate în articol sînt juste și a luat măsuri pentru aprovizionarea cu petrol a acestei unități, și pentru deservirea cumpărătorilor cu petrol la orice oră din zi.

Nu e de ajuns să înființăm un curs agrozootehnic

Însușirea unui minim de cunoștințe științifice a devenit azi o necesitate obiectivă pentru fiecare agricultor care vrea să obțină recolte bune de pe urma cultivării pămîntului. Acest adevăr l-au înțeles colectivitățile din Lipova cînd au cerut înființarea unui curs agrozootehnic de trei ani.

Primele 8 lecții predale la cursul agrozootehnic de la gospodăria agricolă colectică din Lipova, pînă la 9 februarie a. c. de către tov. prof. Vasile Onofriuc ne îndreptălesc însă să credem că în prezent cercul agrozootehnic nu poate să aducă o contribuție prea serioasă în pregătirea profesională a colectivităților. Este adevărat că însuși predarea de 8 lecții care tratează despre probleme agricole interesante (viața plantelor, sol, assolamente, irigații, etc.) este un pas pozitiv. Apoi, unii cursanți, ca — de pildă — Iuliana Codreanu, Gh. Tudori, Petru Nichi au dovedit perseverență în privința însușirii cunoștințelor ce s-au predat. Dar alții nu este de ajuns.

În atitudinea unor cursanți și în procesul de învățămînt se observă unele deficiențe care împiedică sau îngreunează asimilarea materialului de studiu.

În această ordine de idei menționăm că frecvența la curs este nesatisfăcătoare. Din cei 12 cursanți, numai trei au fost prezenți la toate lecțiile, iar Gh. Lupu nu a participat la nici o lecție. Și unde mai pui că Gh. Lupu a fost anul trecut șef de brigadă?

Prof. Vasile Onofriuc expune lecțiile într-o formă atractivă și accesibilă cursanților. Totuși unele probleme teoretice ar putea fi mult mai ușor înțelese dacă s-ar folosi materialul intuitiv: planșe, mici experiențe, etc. Conducătorul de curs are de asemenea datoria să controleze cum își fac cursanții notițe, dacă studiază acasă, cum își întocmesc rezumatul lecțiilor și, în ultima instanță, cum își însușesc noile cunoștințe. Controlul este o melodă cu o altă mai necesară cu alt, s-au observat, cursanți, printre care și Maria Vero, Gh. Tudori, ce se mulțumesc cu ceea ce „prind” la predarea lecțiilor. Ei nu mai citează acasă lecțiile, sau dacă le citează nu fac notițe.

De la deschiderea cursului nu s-au făcut decât două seminarii la lecțiile „Viața plantelor” și „Lucrările solului”. Or, acestea cu tot insuficient. Seminariile n-au un scop în sine, nu urmăresc numai verificarea nivelului de cunoștințe. Seminariile trebuie astfel organizate încît să constituie un mijloc activ de reîmprospătare a materialului parcurs și de lămurire a problemelor neînțelese, care se pot ivi, cu siguranță la fiecare lecție.

Din toate acestea reiese că nu e de ajuns să inaugurăm un curs agrozootehnic. Cu altă nu am făcut o ispravă ca lumea. Noi trebuie să dăm viață cercului, prezentîndu-ne la lecții, învățînd și ridicînd nivelul orelor de curs prin lecții bine pregătite și prin seminarii.

Ce părere are Direcția regională P.T.T.R.?

Cheglevici din raionul Sinicola Mare e o comună care, ca multe alte comune, are oficiu poștal cu o dirigintă, telefon și o operatoră. Nu mai factor poștal n-are Cheglevici, dar aceasta nu e din vina celor din comună.

Fiind situat la 9 km. de prima comună cu cale ferată (Beșenova Veche), oficiu poștal din Cheglevici ar trebui să fie deservit de factorul oficiului P.T.T.R. Beșenova Veche. Dar de la 1 februarie a. c. factorul Carol Năcoav a „demisionat” — adică nu mai vine la serviciu — și de la 1 februarie cei peste 200 abonați din Cheglevici așteaptă degeaba zărele. Țăranul muncitor Dumitru Patrășcu în zădar așteaptă scrisoare de la fiul său; instituțiile din comună degeaba așteaptă cele 7 scrisori recomandate care stau la oficiu poștal Beșenova Veche.

În situația comunei Cheglevici se mai află Beba Veche și satele Porcicanu, Cherestur și Colonia Bulgară.

Tov. Iuliana Doktor, diriginta oficiului poștal Cheglevici a cerut de repetate ori tovarășului Gheorghe Mihăilescu, dirigintele oficiului P.T.T.R. raional Sinicola Mare să ia măsuri. Acesta i-a răspuns: „Tovarășe, nu mă mai bate la cap, așteaptă cu răbdare”, iar tov. Dumitru Răbăgilă, șeful serviciului exploatare al P.T.T.R. raional i-a răspuns în ziua de 10 februarie: „Puneți factor pe cine vreți”.

Și acum o întrebare: Ce părere are Direcția regională P.T.T.R. Arad despre toate acestea?

Gh. Gărtner, coresp.

La tragerile de amortizare ale asigurătorilor de viață (A.D.A.S.) cu și fără examinare medicală, ce au avut loc la 31 ianuarie 1955, au ieșit următoarele combinații de litere:

L.B.L. R.T.G. O.E.F.

U.O.P. A.B.N.

Viitoarea trageri de amortizare va avea loc la 28 februarie 1955, la care participă toate asigurările care sînt la zi cu plăt primelor.

Zilele trecute în comuna Zărand, raionul Cric, s-au desfășurat peste 150 ha. pămînt sterp nefolositor. Acest pămînt va fi cultivat cu orez. Lucrările de amenajare au și început.

Ioan Chiserău, coresp.

În cadrul Festivalului filmului sătesc prin grija Intreprinderii cinematografice din Arad, pînă acum au rulat la căminul cultural din Neudorf trei filme: „Un pichet în munți”, „Măști de baletului rus” și „Ana Susană”, fiecare film avînd în completare un jurnal agricol.

Francisc Wild, coresp.

— Sînt mai bine de 6 luni de zile cînd pe un dulap aflat într-un bi-

rou al Statului popular raional Gurahonț stă un aparat de radio defect. Șeful secției culturale nu ia măsuri pentru repararea aparatului, ca astfel să poată fi folosit în cadrul unui cămin cultural.

Un grup de țărani muncitori din satul Toc, aparținători comunei Illeu, raionul Lipova, au curățat numai într-o singură zi peste 5 hectare pășune.

Prin Centrul de mostre, înființat de Banca de Stat, la Arad, întreprinderile de stat și cooperatiste au posibilitatea să-și valorifice stocurile disponibile și să se aprovizioneze cu materii, materiale, piese de schimb, etc., necesare activității lor. Centrul de mostre e deschis în str. A. France nr. 1-3.

— Uzinele textile „30 Decembrie” Arad angajează muncitori și muncitori calificați și începători pentru masele de țesători sau filatori. Acelora ce locuiesc în comună la o distanță de sub 50 km. li se asigură abonament de tren.

Știri sportive

Duminică, echipa de fotbal Flamura roșie UTA a susținut primul meci de antrenament cu formația Flamura roșie (7 Noiembrie). Întrecerea s-a terminat cu scorul de 2-1 în favoarea echipei Flamura roșie UTA.

În prima etapă a campionatului republican de volei, echipa Știința din orașul nostru a învins duminică echipa Știința Timișoara. Studenții arădeni au câștigat cu scorul de 3-0.

În cadrul campionatului de handbal în sală ce se desfășoară la Timișoara, echipa Progresul din orașul nostru a întrecut duminică formația Metalul I.C.M.M. Reșița cu 15-6. După această etapă, echipa Progresul Arad ocupă locul III în clasament.

Se apropie de sfîrșit etapa de regiune a campionatului republican de box. Întîlnirile desfășurate duminică au desemnat campionii regionali la: categoria ușoară Nicolae Cimpeanu (Flamura roșie UTA); categoria semi-mijlocie Iosif Kelemen (Metalul Gheorghe Dimitrov); categoria mijlocie-mare Valeriu Deac (Locomotiva). Pentru celelalte categorii, finala se va desfășura joi, 17 februarie, la casa culturală a uzinei „30 Decembrie”, la orele 18.

Să ridicăm nivelul procesului instructiv educativ în a doua jumătate a anului școlar!

Analiza muncii din școlile regiunii noastre, efectuată cu ocazia consiliilor din ianuarie, a scos în relief o serie de noi succese dobîndite de cadrele didactice în munca de instruire și educare a tinerii generații.

Unul din factorii principali care condiționează nivelul științific și educativ al învățămîntului îl constituie calitatea muncii de predare. Acordînd o mare atenție planificărilor și planurilor de lecții și folosind cele mai adecvate metode de predare, lecțiile ținute de tovarășii Ilarion Hotea, (Honțșor), Ion Groza (Zimbru), Erna Printzinger (T. Vladimirescu), Ana Bányász, Martin Nachi, Maria Moș (Arad) ș. a. au avut un înalt nivel științific și pedagogic. În planurile lor de lecții, ei au menționat și materialul bibliografic propus pentru a fi studiat, materialul didactic folosit (scheme, planșe, facsimile, etc.), precizînd de asemenea scopul fiecărei lecții.

Dar, în ceea ce privește problema lecției, trebuie spus că mai e mult de făcut. În primul rînd, formularea scopului trebuie făcută cu precizie. În planurile de lecții ale multor cadre didactice se mai întîlnesc formulări generale ca: „dezvoltarea gîndirii”, „dezvoltarea memoriei”, etc. sau formulări vagi ca: „transmiterea de noi cunoștințe”, „însușirea conținutului lecției”, etc. Aceasta denotă că unii învățători și profesori nu au înțeles esența procesului de învățămînt și esența lecției respective. Formularea vagă, neprecisă a scopului lecției are ca urmare înfrîngerea ei în mod anarhic, fără o structură didactică precisă și fără o linie logică.

Munca de predare își atinge scopul numai atunci cînd cunoștințele sînt legate de practică. Executarea lucrărilor în laborator și pe terenurile de ex-

de Petre Oniță, șeful secțiunii de învățămînt a Statului popular regional

periență, organizarea unor vizite la gospodăriile agricole colective, de stat și S.M.T.-uri (școlile de 7 ani din comunele Bellu și Zăbrani), au contribuit la legarea cunoștințelor teoretice ale elevilor de practică. Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al P.M.R. constituie pentru cadrele didactice un vast program de muncă didactică și educativă. Profesorii Constantin Pașcău din Lenauheim, Petru Petrilă din Lipova, Elena Plăcintaru din Cenad, au urmărit în lecțiile lor să sîdăscă dragostea elevilor pentru agricultură, făcînd experiențe pe loturile școlare și confectionînd material didactic privind structura solului, diferite planșe cu cereale, ierbare, etc.

Confectionarea și folosirea materialului didactic face parte integrantă din problema legării învățămîntului de practică. Confectionînd diferite aparate pentru a explica unele cunoștințe de științe naturale și fizică, cadrele didactice din Sîntana, Turnu, Ghioroc, Lipova, Periam au căutat să lege învățămîntul de practică și să dezvolte la elevi dragostea pentru agricultură.

Problema exprimării corecte în scris și oral a elevilor a stat în centrul preocupării multor învățători și profesori care au urmărit aplicarea hotărîrilor luate la consiliile din august. Astfel, la școlile medii nr. 2 și 4 din orașul Arad și la școlile de 7 ani din Cenad, Lovrin, Timova, s-a pus accent pe predarea temeinică a gramaticii, insistîndu-se asupra analizei, pentru a învăța pe elevi să stabilească o legătură de sens între cu-

vintele din propoziție și noțiunile gramaticale, să înțeleagă materialul gramatical învățat și să se obișnuască cu generalizarea și consecvența în gîndire. Însușirea temeinică a noțiunilor de gramatică a dus la aplicarea acestora în scris și ca atare s-a îmbunătățit scrisul elevilor în mod simțitor. Profesorii de limba română din Ineu, Hășmaș, Igrăș s-au preocupat de formarea și îmbogățirea vocabularului elevilor, îndrumîndu-i să-și întocmească vocabulare alfabetic sau tematic, urmărind totodată însușirea de către elevi a unei exprimări plastice, prin copierea expresiilor figurate dintr-un text literar, intercalarea epitetelor în text, introducerea comparațiilor în propoziție, etc. S-a acordat o mare atenție înlămurării particularităților regionale și dialectale din limba elevilor și însușirii de către ei a limbii literare. Aceasta s-a făcut fie în cadrul orelor de gramatică sau lectură literară, fie în orele instructiv-educative, fie în cadrul diferitelor seșdine și adunări.

Însușirea temeinică a limbii române asigură procesul de înțelegere de către elevi și a celorlalte obiecte. Acest lucru nu este însă înțeles peste tot. Lipsurile constatate la școlile de 7 ani din Saravale și Taufu au scos la iveală neprecupețarea temeinică a profesorilor de limba română din aceste școli față de însușirea corectă și temeinică a limbii române de către elevi. Pentru a face un învățămînt de calitate este necesară o permanentă și sistematică ridicare a nivelului profesional-pedagogic și ideologic al cadrelor didactice. În acest sens, partidul și guvernul nostru au creat condiții optime de studiu pentru cadrele didactice. În lumina Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 1389 din 30 iu-

lie 1954, s-a stabilit o zi pe lună (din zilele de lucru) denumită „ziua învățătorului”, în care să se desfășoare în mod temeinic activitatea cercurilor pedagogice. Din păcate însă, nu toate cadrele didactice folosesc din plin acest prilej pentru ridicarea nivelului lor profesional. Mai sînt cadre didactice care se consideră atotștiutoare și, ca atare, nu frecventează seșdinele cercurilor pedagogice ca, de exemplu, Augustin Farcaș, Agneta Neulender, etc. (orașul Arad). Ce muncă educativă vor putea face acești tovarășii cînd ei înșiși nu se achită de sarcinile primite?

Una dintre cauzele care au contribuit la slabele rezultate ale muncii în unele cercuri pedagogice a fost și proasta organizare a muncii și conținutul slab al referatelor susținute. Ce atracție și ce interes putea trezi cercul pedagogic al profesorilor de istorie din raionul Sinicola Mare (resp. tov. Minodora Marinescu) în care se citează aceleași referate care au mai fost ținute și în anii precedenți.

De altfel nici secțiunea de învățămînt a Statului popular al regiunii Arad și nici cabinetul pedagogic nu au combătut cu suficientă energie tendința de subapreciere a activității din cercurile pedagogice de către unele cadre didactice. Dotarea bibliotecilor cu cărțile necesare pentru studiu (bibliografie de specialitate) n-a stat de asemenea în centrul preocupărilor secțiunii de învățămînt regională, a secțiunilor de învățămînt raionale și a comitetelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Toate acestea au afectat în sens negativ buna desfășurare a muncii în cercurile pedagogice. Aceste lipsuri trebuie lichidate imediat, iar muncă în cercurile pedagogice trebuie ridicată la nivelul corespunzător rolului pe care-l au.

La temeiul învățămîntului nostru

stă marea învățătură a marxism-leninismului. Sarcina de bază a învățătorilor și profesorilor este să studieze și să-și însușească această învățătură pentru a instrui și educa un tineret stăpîn pe știință, devotat cu trup și suflet patriei noastre și cauzei marelui socialismului și păcii.

Educația comunistă a tineretului este condițională de pregătirea ideologică și politică a educatorilor. Lucrul acesta l-au înțeles cele mai multe cadre didactice, care s-au încadrat și studiază cu dragoste marxism-leninismul în cercurile de învățămînt politic. Dar, și în acest domeniu avem multe și serioase lipsuri. O bună parte din cadrele didactice mai vin nepregătite la seminarii și nu conspicează materialul bibliografic indicat. Nici propagandistii nu au ținut întoldeaua lecțiile la un nivel ideologic și pedagogic corespunzător și nu s-au prezentat cu regularitate la temeinic pregătiri la consultații. Aceste lipsuri trebuie de urgență lichidate; secțiunile de învățămînt precum și comitele sindicale ale muncitorilor din învățămînt sînt cele dinții chemate la rezolvarea acestei importante sarcini.

În munca de ridicare a nivelului procesului de învățămînt, o importanță deosebită au atitudinea elevilor, dragostea și interesul lor pentru învățătură și eforturile pe care le depun pentru a-și însuși cunoștințele. Acestea însă sînt determinate și de atitudinea factorilor educativi față de elevi și față de munca lor. Cel mai important factor este școala. Fără îndoială că, pentru a se asigura unitatea de acțiune a familiei și a școlii, este necesară și pregătirea pedagogică a părinților. Bunăoară, la școala pedagogică mixtă din orașul Arad funcționează un lectorat cu părinți care prezintă, după un plan bine chibzuit, în cadrul unor adunări — referate și conferențe în legătură cu educația copiilor, în familie. Astfel,

după conferința ținută de directorul adjunct al școlii, cu tema „Cu ce poate fi ajutată școala de către familie în educația elevilor”, părințele elevilor Daniel Radu din clasa a V-a și Dorina Radu din clasa a VII-a, a ținut conferența „Cum îmi educ copiii”. Conferența a avut un puternic ecou în rîndurile părinților și a stîrnit discuții interesante asupra problemei controlului respectării de către elevi a regulilor de zi stabilit de școală. Cu ocazia seșdinelor lectoratului s-au recomandat părinților cărțile și articolele privind problema educației în familie. Concomitent s-a indicat părinților să studieze problemele în legătură cu îndrumarea activității extrascolare a copiilor, recomandîndu-li-se piesele de teatru și filmele ce pot fi vizionate de către copii precum și cum să îndrume lectura particulară a copiilor.

Într-un număr important de școli se practică sistemul convorbirilor individuale cu părinții, convorbiri în care se discută felul cum trebuie ajutat copilul în îndeplinirea temelor, cum trebuie organizată odihna, etc. La școala medie nr. 3, în cadrul convorbirilor cu directorul școlii și cu dirigintele, mama elevului Ferdinand Fodor, din clasa a VII-a, a relatat greutățile care le întîmpină în îndrumarea și controlarea studiului fiului ei, cînd concursul școlii. Direcțiunea a antrenat un colectiv de elevi U.T.M.-iști frunțași la învățătură din clasa a IX-a, care zilnic acordă sprijin elevului Fodor în pregătirea lecțiilor, ajungîndu-se astfel ca acest elev să nu mai lipsească nemotivat de la cursuri și să-și îndrepte notele.

Rolul hotărîtor în întărirea legăturii școlii cu familia revine dirigintelor care prin vizitele periodice în tot cursul anului școlar la domiciliul elevilor, prin consultările date părinților acordă un sprijin concret acestora în munca instructiv-educativă.

(Continuare în pag. 4-a).

Nota de protest a guvernului R. P. R. adresată guvernului Elveției

În ziua de 15 februarie 1955, orele 11,15 Grigore Preoteasa, prim locuitor al ministrului Afacerilor Externe a înmănat înscărunțului cu afaceri al Elveției la București. A. Parodi, următoarea notă a guvernului român, adresată guvernului elvețian:

După cum e cunoscut guvernului elvețian din comunicările făcute de înscărunțatul cu afaceri al Republicii Populare Romine la Berna, în cursul nopții de 14 spre 15 februarie o bandă de fasciști romini și alte elemente criminale, înarmați cu arme automate, topoare și cuțite, au pătruns cu forță și au ocupat sediul legației Republicii Populare Romine din Berna. Ei au atacat în mod brutal, înjunghilind cu numeroase lovituri de cuțit pe Aurel Seju, șeful legației, care se afla într-o stare extrem de gravă. Banda fasciștii a ținut sub amenințarea armelor pe acei membri ai legației care nu s-au putut salva, femeile și copiii și au devastat întreaga legație.

Acest atac banditesc fără precedent împotriva unei misiuni diploma-

tice, călcarea inviolabilității legației, atacul armat împotriva membrilor legației și rănirea gravă a unui funcționar al acesteia, constituie o crimă de o gravitate excepțională, o violare criminală a dreptului popoarelor.

Guvernul romin atrage în mod cel mai serios atenția guvernului Elveției, pe al cărei teritoriu a fost înfăptuit atacul criminal fascist, asupra răspunderii grave care-i revine în aceste împrejurări, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, de a garanta inviolabilitatea localului și a arhivelor, persoana și viața membrilor misiunii diplomatice.

Guvernul romin atrage atenția guvernului elvețian asupra tergiversării inadmisibile cu care a răspuns la cererea înscărunțului cu afaceri al Republicii Populare Romine pentru luarea măsurilor imediate în vederea restituirii criminalilor, a eliberării sediului legației și a salvării vieții lui Aurel Seju.

Pînă la această oră bandiții continuă să ocupe localul legației, iar Au-

rel Seju, grav rănit a fost lăsat să zacă timp de șapte ore în curtea legației, fără cea mai elementară măsură de ajutor.

Guvernul romin cere guvernului elvețian arestarea criminalilor și extrădarea lor către autoritățile romine pentru crimele înfăptuite pe teritoriul legației Republicii Populare Romine.

Guvernul romin își rezervă dreptul de a reveni în această chestiune față de guvernul elvețian cu privire la lezarea gravă a drepturilor Republicii Populare Romine, a violării imunității misiunii diplomatice a R.P.R. și a personalului ei, a rănirii grave a unui membru al misiunii diplomatice romine și a măsurilor de luat împotriva bandelor fasciste acționând pe teritoriul Elveției împotriva Republicii Populare Romine.

Guvernul romin își exprimă speranța că guvernul elvețian va lua toate măsurile care-l privesc față de situația gravă care s-a creat și cere guvernului elvețian să-l informeze asupra acestor măsuri. (Agerpres).

Sărbătorirea împlinirii a 5 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală dintre U. R. S. S. și R. P. Chineză

MOSCOVA. (Agerpres). TASS anunță:

Oamenii sovietici sărbătoresc într-un cadru festiv împlinirea a 5 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, alianță și asistență mutuală între U.R.S.S. și Republica Populară Chineză.

La Moscova, la 12 februarie în sala coloanelor din Casa Sindacatelor a avut loc o reuniune festivă a reprezentanților vieții publice din capitală, consacrată acestei date remarcabile. În cadrul reuniunii a luat cuvîntul Leonid Soloviov, vicepreședintele Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., președintele conducerii

Asociației unionale pentru relațiile cu străinătatea, profesor Andrei Dienisov, academician Anna Pankratova și alții. Asistența a înfăptuit cu căldură cuvîntarea rostită de Liu Siao, ambasadorul Republicii Populare Chineze în U.R.S.S.

PEKIN. (Agerpres). China Nouă anunță:

Sub auspiciile filialei din Pekin a Asociației pentru prietenia chino-sovietică, la 12 februarie a avut loc la Pekin o reuniune consacrată celei de a 5-a aniversări a semnării tratatului de prietenie, alianță și asistență mu-

tuală între URSS și Republica Populară Chineză. La reuniune au participat reprezentanți ai vieții publice din capitală, studenți, elevi, precum și lucrători din instituțiile sovietice din Pekin și specialiști sovietici.

În numele filialei din Pekin a Asociației pentru prietenia chino-sovietică, a luat cuvîntul cunoscutul scriitor chinez Lao Se, care a fost înfăptuit cu căldură de întreaga asistență. A rostit apoi o cuvîntare reprezentantului V.O.K.S.-ului la Pekin, N. K. Cekanov.

În încheierea reuniunii a fost prezentat un bogat program artistic.

Fapte grăitoare

Analfabetismul în Turcia

Guvernul turc care se înălțăază cu toate planurile militare ale imperialiștilor americani, care se transformă în mijlocuri pentru crearea altor blocuri militare agresive, nu stă prea bine nici în propria-i țară. Tineretul turc refuză însă a se transforma în carne de tun pentru cauze străine de interesele sale.

Autoritățile vădesc multă îngrijorare față de această situație și caută o soluție. Părerea lor e că cu cât masele muncitoare vor fi mai însoțite, mai lipsite de cultură, conștiința lor va fi mai scăzută și vor putea fi manevrate cu mai multă ușurință.

Fondurile pentru învățămînt sînt micșorate deși ele prezintă și înainte o proporție minimă. În consecință, în Turcia sînt în prezent 19.000 școli lipsite de școli. Și această situație este o realitate crudă într-un moment cînd și așa 90 la sută din populație este analfabetă.

Protestul armatorilor britanici împotriva politicii economice americane

LONDRA (Agerpres). — Ziarul britanic "Times" relatează că o delegație de proprietari de vase și armatorilor britanici a prezentat ministrului Transporturilor din Marea Britanie un protest împotriva așa-numitei "clauze a celor 50 la sută". În baza căreia jumătate din mărfurile importate de Anglia din S.U.A. trebuie transportate de vase americane.

După cum se știe, această clauză a fost impusă guvernului britanic de către Statele Unite în cadrul "planului Marshall" și a continuat să rămînă în vigoare pînă în momentul de față.

Bowes, președintele Consiliului general al armatorilor britanici, care a condus delegația, a arătat în protestul prezentat ministrului Transporturilor că în momentul de față autoritățile americane extind aplicarea acestei clauze și asupra transporturilor

de mărfuri cumpărate de Marea Britanie din Statele Unite, deși ea fusese introdusă numai pentru mărfurile alocate Angliei în cadrul așa-zisului "program de ajutor". Astfel — se arată în protest — guvernul britanic, care a cumpărat cărbune din Statele Unite, plătiindu-l în lire sterline, a acceptat ca jumătate din cantitatea achiziționată să fie transportată în Anglia pe vase americane. "Această măsură — se spune în protestul armatorilor britanici — este privită cu multă îngrijorare de reprezentanții industriei navale britanice". Arătînd prejudiciile serioase provocate marinerilor de transport britanici prin aplicarea acestei "clauze a celor 50 la sută", delegația armatorilor britanici cere ministrului Transporturilor să intervină pentru a pune capăt actualei stări de lucru.

Să ridicăm nivelul procesului instructiv-educativ în a doua jumătate a anului școlar

(Urmare din pag. III-a)

Cu toate rezultatele obținute trebuie să remarcăm că legătura dintre școală și familie funcționează încă nesatisfăcător. Astfel, la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din Olari nu s-a constituit comitetul de părinți decît la sfîrșitul lunii noiembrie 1954, nu s-au ținut adunări, iar activitatea cadrelor didactice s-a limitat la cîteva vizite la domiciliu, făcute în mod sporadic. Pe alocurea, în loc să colaboreze cu profesorii și diriginții, părinții "îi trag la răspundere" în mod neprincipial (la școlile medii nr. 1 și 2, la școlile de 7 ani nr. 17, 18 ș. a.). La aceste școli unii părinți încearcă să cocoloșească greșile copiilor lor, căutînd "nod în pătură" profesorilor. O asemenea "colaborare" nu poate da rezultate bune. Un alt fenomen negativ în educația copiilor este pretextul "lipsei de timp" pe care îl invocă unii părinți, pentru a-și declina răspunderea față de educația copiilor lor.

Faptul că nu toate cadrele didactice s-au preocupat temeinic de ridicarea nivelului predării că organele de îndrumare și control n-au reușit să ia măsuri eficiente în toate școlile pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, faptul că nici organizațiile de tineret și familiile nu s-au preocupat în suficientă măsură de întărirea simțului de răspundere al elevilor față de sarcinile școlare, au făcut ca rezultatele la învățătură pe regiune să fie nemulțumitoare. Numai așa se explică de ce s-a ajuns ca unii elevi să nu-și îndeplinească în mod

sistematic sarcinile școlare, să se prezinte nepregătiți la lecții și examene, să săvîrșescă fraude, să fie nedisciplinați, să rămînă corigenți la mai multe materii. Toate acestea au frînat desăvîrșirea normală a procesului instructiv-educativ, iar purtarea acestor elevi a constituit un exemplu demobilizator și uneori contagios pentru alți elevi. Pentru a da posibilitate învățămîntului să se ridice la un nivel cît mai înalt, pentru a întări disciplina în școli și pentru a crea condiții mai bune de învățătură elementelor dornice de muncă, a fost necesar ca asemenea elemente să fie eliminate din școală. Acești elevi trebuie ajutați pentru a deveni folositori în producție, însușindu-și o meserie după înclinații și după cerințele economiei naționale, participînd astfel la efortul comun al întregului popor muncitor pentru întărirea patriei.

Lipsurile constatate în procesul instructiv-educativ în prima jumătate a anului școlar trebuie grabnic lichidate. Cadrele didactice, organele de control și îndrumare și toți factorii care răspund de educarea și instruirea tineretului din școli, trebuie să-și înceadă eforturile spre a încheia cu succes anul școlar 1954-1955. Pentru aceasta trebuie organizată cu multă grijă și pricepere, recapitularea materialului studiat în timpul anului spre a avea cît mai mulți elevi cu cunoștințe temeinice înșușite. Trebuie evitată imbecilația lecțiilor cu date nesemnificative, combătîndu-se practica dăunătoare buchiselii, rămășiță a școlii burgheze.

În perioada recapitulării fiecăre școală să organizeze munca individuală cu elevii rămași în urmă la învățătură și, totodată, să urmărească felul în care aceștia învață acasă, evitîndu-se supraincarcarea lor cu sarcini extrașcolare.

În școlile noastre trebuie să domnească o atmosferă de muncă intensă, bine organizată, planificată. În colaborare cu școala, părinții sînt datori să urmărească felul cum învață copiii lor și să-i ajute în organizarea rațională a timpului.

Un rol de seamă revine organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli. Principala lor sarcină este de a întări disciplina în școală și de a cultiva la fiecare elev simțul răspunderii față de învățătură.

Sarcini deosebit de importante revin conducătorilor de școli și organelor de îndrumare și control, care au datoria să urmărească cu toată atenția cum se organizează și cum se desfășoară recapitulările și examenele. În acest sens, organele de control și îndrumare trebuie să efectueze un control temeinic și perseverent pentru a putea lua măsuri imediate de îndreptare acolo unde se constată greșeli. E necesar ca acest control să fie bazat pe o planificare bine gîndită, cu obiective precise.

Lupînd pentru traducerea în fapte a sarcinilor trasate de către partid și guvern oamenilor muncii din învățămînt, vom contribui la ridicarea calității procesului instructiv-educativ, înarmînd pe elevi cu cunoștințe și deprinderi temeinice, necesare construirii socialismului în țara noastră.

ULTIMELE STIRI EXTERNE

Poporul japonez sprijină declarația guvernului sovietic cu privire la relațiile sovieto-japoneze

PEKIN, 15. (Agerpres). — China Nouă anunță:

Ziarul japonez "Akahata" scrie că Partidul Comunist din Japonia și poporul japonez au salutat și sprijină declarația guvernului sovietic cu privire la relațiile sovieto-japoneze. Acțiunea guvernului japonez, îndreptată spre normalizarea relațiilor sovieto-japoneze, a găsit un puternic răspuns nu numai în rîndurile oamenilor muncii, ci și în cercurile capitaliste și conservatoare din Japonia. Poporul japonez este ferm încredințat că a sosit timpul pentru înfăptuirea dorinței sale de a se normaliza relațiile cu U.R.S.S. și R. P. Chineză.

Restabilirea relațiilor normale între Japonia și aceste două țări, continuă ziarul, a fost împiedicată de guvernul american și de reacționarii japonezi, fapt care a avut repercusiuni grave asupra economiei Japoniei. Urmarea acestei politici a fost atragerea Japoniei într-un bloc asiatic agresiv, iar pentru poporul japonez amenințarea cu războiul atomic. Normalizarea relațiilor cu China și U.R.S.S. nu numai că va însemna biruirea greutăților pe care le are de înfruntat Japonia, dar va aduce și o însemnată contribuție la cauza păcii mondiale.

S.U.A. exercită presiuni pentru a împiedica normalizarea relațiilor dintre Japonia și U.R.S.S.

PEKIN, 15. (Agerpres).

În momentul cînd Japonia este gata să înceapă tratative cu Uniunea Sovietică în vederea normalizării relațiilor dintre aceste două țări, guvernul american se dedă la noi presiuni împotriva Japoniei.

Agencia japoneză Kiodo anunță din Washington că la 11 februarie la De-

partamentul de stat al S.U.A. s-a declarat că tratativele japono-sovietice "conțin elemente primejdioase".

Agencia Kiodo adaugă că "în cercurile din preajma Departamentului de stat se crede că Statele Unite vor manifesta puțină simpatie față de politica japoneză de extindere a comerțului cu China".

Opinia publică din India cere retragerea forțelor armate americane din regiunea Taivanului

DELHI, 15. (Agerpres).

Din întreaga Indie sînt noi știri cu privire la desfășurarea militărilor și demonstrațiilor care au avut loc la 6 februarie sub lozincă "Părăsiți Taivanul".

În sudul Indiei, la Madras, a avut loc un mare miting sub președinția doctorului V. K. John, membru în consiliul legislativ. În rezoluția adoptată la miting se spune: "Guvernul Statelor Unite trebuie să-și retragă imediat forțele armate din Taivan, insulele Penhuledao și strîmțurile Taivanului și să lase poporul chinez să-și rezolve el însuși problemele interne".

În răsăritul Indiei, la Parbinder, statul Surashtra, muncitorii au sărbătorit ziua de 10 februarie printr-o entuziastă manifestație. Demonstranții strigau lozincile: "Afișătorii americani să plece din Taivan", "Taivanul aparține Chinei".

La Jullundur, statul Punjabul de est, studenții au organizat un miting la care a luat cuvîntul Lajbat Rai, secretar al Consiliului păcii în întreaga Indie. El a spus: "India și China au fost prietene timp de secole. Nu vom tolera niciodată ca țările imperialiste să întreprindă acțiuni agresive împotriva vecinei noastre Chine".

Politica agresivă americană față de R.P. Chineză.

Un articol al lui William Foster

NEW-YORK, 15 (Agerpres). —

Ziarul "Daily Worker", care apare la New-York, publică un articol semnat de William Foster, președintele Partidului Comunist din S.U.A., în care scrie că guvernul Statelor Unite s-a făcut vinovat de o serie de agresiuni flagrante împotriva R. P. Chineze.

La propunerea de "Încetare a focului", scrie Foster, China populară a răspuns: Statele Unite trebuie să-și retragă trupele de pe teritoriul chinez Taivan; Organizația Națiunilor Unite trebuie să excludă pe banditul Cien Kai-și din rîndurile membrilor ei și să acorde Chinei populare locul în Consiliul de Securitate la care ea are tot dreptul, lată un răspuns demn de un popor liber și suveran.

În fața acestei atitudini curajoase

a poporului chinez, aliaților la război din Statele Unite, continuă Foster, zăngăne armele încercînd să dovedească că Statele Unite au fost ofensate de China populară. Dar aceasta este un lucru cu totul lipsit de sens. Este suficient să examinezi chiar superficial problema relațiilor dintre S.U.A. și China pentru a te convinge mai presus de orice îndoielă că guvernul Statelor Unite s-a făcut vinovat de o serie de agresiuni flagrante împotriva R. P. Chineze.

Ziarul "Daily Worker" publică în același număr o scrisoare a doctorului E. D. Dubois, cunoscut istoric negru și luptător pentru pace, în care acesta declară că poziția S.U.A. în problema Taivanului este "sub orice critică" și constituie o "agresiune fățișă".

Tratative secrete între S.U.A. și Anglia cu privire la Orientul Apropiat și Mijlocii

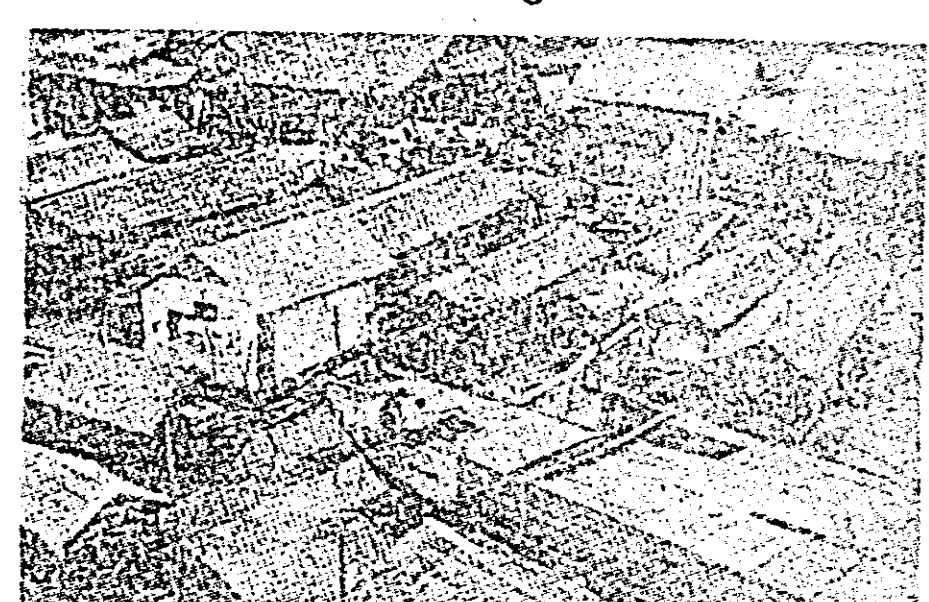
CAIRO (Agerpres). —

Correspondentul din Washington al ziarului "Al Gumhuria" anunță că Evelyn Shuckburgh, subsecretar de stat la Ministerul de Externe britanic a sosit la Washington "pentru a duce tratative secrete importante cu George Allen, adjunctul secretarului de stat, în problema "coordonării politicii americane și engleze în Orientul Apropiat și Mijlocii". După cum subliniază corespondentul, ultimele eve-

nimente din Orientul Mijlocii "provocă o îngrijorare serică în Anglia, deoarece englezii consideră că diplomația americană duce în Orientul Mijlocii o politică separată, în timp ce englezii consideră încă această regiune ca o zonă de influență britanică".

Zarul "Al Gumhuria" arată că tratativele anglo-americane de la Washington se duc în legătură cu problema încheierii acordului turco-iranian și cu consecințele sale.

La Saigon

Mii de persoane trăiesc astfel la Saigon (Vietnamul de sud), sub cerul liber, în bărci și case "mobile". Străzile sînt pline de cerșetori și de cei fără adăpost. Prefectul din Saigon-Cholon a publicat de curînd un apel pentru a cere orez și îmbrăcăminte. Acest apel, apărut în presa locală, a fost redactat astfel: "Cu toate că a început focul, locuitorii provinciei, pierzîndu-și încrederea, nu s-au mai întors la casele lor și continuă să trăiască în capitală. Numărul celor nevoiași nu s-a micșorat de loc. Unii se îngîmădesc în cocioabe de porc, alții se culcă pe trotuare, pe marginea drumurilor, sub arcade de poduri. Trăind de azi pe mîine, ei trebuie să fuge de mizeria care se simte în mod special în acest an, prin mîierea constantă a costului vieții".

Impotriva reînarmării Germaniei occidentale — pentru reunificarea pașnică a țării

BERLIN 15 (Agerpres).

Potrivit hotărîrii Partidului social democrat din Germania la Dortmund a început referendumul în problema acordurilor de la Paris. Majoritatea populației din Dortmund a semnat "manifestul german" adoptat la Frankfurt pe Main. La acțiunea de stringere a semnăturilor au participat cu mult entuziasm membrii Uniunii victimelor de război, membrii organizațiilor de tineret, cit și numeroase personalități.

Numeroase personalități ale vieții publice din Berlinul occidental au semnat "manifestul german" împotriva reînarmării Germaniei occidentale și pentru reunificarea Germaniei pe cale pașnică, adoptat cu prilejul mitingului ce a avut loc la biserica Sf. Paulus din Frankfurt pe Main.

În Italia se extinde mișcarea de protest împotriva reînarmării Germaniei occidentale

ROMA 15 (Agerpres).

În întreaga Italie se extinde mișcarea de protest împotriva înarmării Germaniei occidentale și primejdiei unui război atomic. În orașele și satele țării au loc mitinguri prin care se deschide campania pentru stringerea de semnături pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Delegații de muncitori au vizitat pe senatorii din provincia Milano și le-a cerut să voteze împotriva ratificării acordurilor de la Paris. În 50 de cinematografe din Milano au fost difuzate manifeste împotriva înarmării Germaniei occidentale.

La Roma o delegație de profesori universitari au adresat Senatului o scrisoare în care cer respingerea acordurilor de la Paris. Scrisoarea e semnată de 130 profesori de la universitatea din Roma.

În întreaga Japonie se dezvoltă un puternic curent de opinie pentru reluarea legăturilor comerciale normale cu China

NEW YORK, 15 (Agerpres).

Săptămînalul "The Cristian Science Monitor", care apare la Boston, publică sub semnătura ziaristului Gordon Walter, corespondentul din Tokio al ziarului, un articol intitulat "Comerțul cu China este ademinit pentru Japonia", în care este nevoit să recunoască că economia japoneză nu poate să prospere fără legături comerciale cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

Ziaristul reacționar mărturisește cu amărăciune că, în ciuda oricăror restricții americane, avînd ca scop să interzică comerțul cu China, în întreaga Japonie se dezvoltă un puternic curent de opinie pentru reluarea legăturilor comerciale normale cu China — legături care constituie cheia bunăstării Japoniei.

SPECTACOLE

FILARMONICA DE STAT ARAD prezintă astăzi, 16 februarie, orele 20, în sala mică a Palatului Cultural, al II-lea concert de muzică de cameră din stagiunea 1954-55.

TEATRUL DE STAT ARAD: prezintă astăzi, 16 februarie, la orele 19,30 comedia lui Molière: "Tartuffe".

CINEMATOGRAFE

"GHEORGHE DOJA": Cei 3 mușchetari. Repr. 3, 5, 7 și 9. Ziulnic matineu la ora 11.

"NICOLAE BALCESCU": Cei 3 mușchetari. Repr. 3,30, 5,30, 7,30 și 9,30.

"HERBAK JANOȘ": Căsătorie ciudată.

"I. L. CARAGIALE": Mizerabili.

Seria I-a.

"TIMPURI NOI": Fiul mărilor. În completare: 1) Mecul de fotbal Dinamo Tbilisi cu echipele Fl. r. UTA, CCA și Știința Cluj. 2) Teatrul de marionete Tândărică: Umor pe sîmți.

"SOLIDARITATEA" (Gai): Ernst Thälman.

"MAXIM GORKI" (Micalăca), Consiliul zeilor.

"N. BALCESCU" (Lipova). — Căluțul cocosat.

"PETOFI SANDOR" (Radna). — Centenarul Teatrului Național. Campionatele de tenis de masă.

"POPULAR" (Sînicolaul Mare). Vasa Jeleznova.

TIMPUL PROBABIL

Centrul meteorologic Arad comu-

nică: Azi, 16 februarie, cerul variabil. Temperatura staționară, fiind cuprinsă între -4 și +3 grade. Vină potrivit din sectorul de vest. Pielă generală. Ceată și ninsoare locală în regiunea de munte.

Pentru următoarele două zile: timp variabil, cu tendințe de încălzire.